

Szerkesztőségi iroda:
Csik-Szereda
Sztán-ház, (posta mellett)
hová
a lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
Györgyjakab Márton
könyvnyomdája
hová
az előfizetési pénzek és
hirdetéseik küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.

Hirdetési díjak:
3 hasábos petit-sorért vagy
annak helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.

Nyilttári cikkek
soronként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

Olvasóinkhoz.

— Felhívás előfizetésre. A „Csiki Lapok“ ápril—június havi második negyedére ezennel új előfizetést nyitunk. Lapunk t. előfizetőit, kiknek előfizetésük az első negyeddel lejárt, kérjük hogy előfizetésüket minél hamarabb megújítani sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésében semmi fennakadás ne történjék. Feltételeink az eddigiek maradnak t. i:

Egész évre	4 frt.
Félévre	2 frt.
Negyedévre	1 frt.

Előfizetheti Csik-Szeredában Györgyjakab Márton nyomdájában. — Gyergyó-Sz.-Miklóson Kricsa Péter könyvkereskedésében.

Gyűjtők 6 előfizető után egy tisztelet-példányban részesülnek.

Mindazon t. olvasóinkat, kik lapunkat ez ideig megtartani szivesek voltak, kérjük a lejárt elsőnegyedre eső előfizetési összeg beküldésére.

Csik-Szereda, 1889. márczius hóban.

Teljes tisztelettel:

A „CSIKI LAPOK“ kiadóhivatala.

A miniszter mondta.

(B. I.) Hazánk kormányának hazafiságát, vitális érdekeink iránti helyes érzékét és éles látását igen sokszor még az ellenzék is kénytelen elismerni. S ha ezt néha még általánosságban is megteszi, annál inkább kénytelen elismerni (sőt ezt tán örömet is teszi) azon államférfiúi bölcsességet, élesen látást és helyes érzéket, melyet a mostani kormánynak egyik legifjabb, de egyúttal legtehetségesebb tagja mindennemű érdekeink iránt lépten-nyomon tanusít.

Mi ez alkalommal Baross Gábor közmunka és közlekedési miniszternek csupán a vasúti politika terén tanusított helyes és felette üdvös magatartására, és az abból levonható közgazdasági konzekventiákra kívánunk rámutatni.

Tudja mindenki, hogy a vasútak államosításának ő a legőszintébb s egyúttal — leghatalmasabb híve, s hogy már is mit tett ennek megvalósítása érdekében. S hogy mily véleménye s további szándékai vannak a vasúti politika terén, azt legszebben és legtöbbit mondólag fejező ki a képviselőház pénzügyi bizottságának múlt hó vége felé tartott egyik ülésén a következőkben:

„Az erdélyi vasúthálózat kiegészítése közgazdasági szempontból elsőrangú szükségletet képez. Teljesen jogosultnak ismerem el az erdélyi részek erre vonatkozó törekvését és a rendelkezéseimre álló anyagi eszközök korlátai között hajlandó is vagyok azt melegen támogatni.“

Bármelyik minisztertől is nagy és fontos jelentések volnának ezen önként mondott határozott szavak. — De sokkal több, nagyobb és fontosabb jelentésük s értékük van — az erdélyi részek közgazdasági politikájára vonatkozó eme szavaknak, hogy azokat nemcsak a szakminiszter, hanem Baross Gábor mondta. Valóban — nagy örömmel tölthetik be azok szívét-lelkét e hazarész minden jobb érzésű és gondolkozású gyermekének.

Mert szükség e rámutatnunk vasúttalanságunk mizeriáira? Szükség-e fejtegetnünk, vagy csak fel is említenünk, hogy — különösen a Székelyföld a gazdasági kultúra minden ágazatában évtizedekkel maradt hátra, mert alig van egy talpalatnyi vasútja?

Az őstermelésnek is csak az eddig folytatott ágazatai mellett kell maradnunk, mert az újabb termelési ágak föltárása esetén nyerendő produktumok, vasútak hiányában nem lennének piacokra szállíthatók. Pedig a Székelyföldnek sok oly vidéke van, melyek gazdag kincseket rejtnek magukban,

s még pénzes emberek által is kiaknázzhatlanok, mert nincsenek vasútaink.

Vajjon Csikvármegyében is igen sok helyen, s nevezetesen Kászonban, Csikszent-Inrén, Csicsón, Madarason stb. mutatkozó arany-, ezüst-, cinóber- és vashányákra nézve a vasút éles siphangja nem lenne-e a kikeletet-, a feltámadásnak hosszánája? — Vajjon Balánbánya lassu és meg nem érdemelt haldoklását nem váltaná-e föl egy lüktetőbb, pezsgőbb élet, — s Gyergyó márvány-telepei, és Borszék s Kászon világhíre érdemes borvizei nem kelnének-e útra a borpataki gazdag kőszételepeknek gözt fejlesztő erői által! — És e — sejtetőleg — mérhetetlen kincsek nyomdokain nem valósulnának-e meg azon igények is, melyeket a gyáriparhoz minden hegyes, vízben, fában gazdag vidék s ezek között megyénk is egy jobb sors fordultával olyan jogosan fűzhetne!

Mert most kis-iparunk is alig van, s a mi van az sem fejlődhetik vasútaink teljes hiányában. Pedig különösen a Székelyföldnek van sok oly vidéke is, — s idetartozik megyénk is — hol a nagy-, sőt a gyáriparnak is meg van minden föltétele, s csak a legfőbb, mindannyit életre keltő s működésbe hozó vasút, — csak ez hiányzik.

Nos a közmunka és közlekedési miniszter idézett szavai e tekintetbeni elhagyatottságunkban egy szebb és jobb világ felidézésével kecsegtet. Többit mondunk. Egy szebb és jobb világ kezdetét jelzik azok már is. Mert mindenki tudja, hogy Baross Gábor nem csupán a szó, hanem a tett embere. Hisz ezt még az ellenzék is szívesen elismeri — több érdemeivel együtt.

Valóban a lehető legjobbkor jöhetne ő excellenciája segélyére ama vajadásoknak, melyek a székelyföldi vasúthálózat megteremtésében oly régóta folyamatban vannak. Jöjjön is, mert szemlűveg sem kell ahhoz,

A „CSIKI LAPOK“ TARCZÁJA.

A szerelem és hűség.

(Glossa német után.)

A szerelem rajként terem,
A hűség meg nagyon ritkán,
Éléd lobban a szerelem,
Hűség járát maga után
Goethe.

Romok között burangolj bár,
Avagy sívár nyugágyban járj,
Szerelemtől ki ment meg?
A bú éjje sem fűl tőle,
Delejtőnként világít be,
Semmitől meg nem remeg.
Keresd bár a sziklák ormát,
Vihar dúlja kebledet át,
Ott horlozod ten-szíveden:
„A szerelem rajként terem.“

De ha aztán hő szerelmed
Szende hűség után eped
S szomjuhozza balzsamát?
Akkor aggály s fénytől menten
A hűs árnyék s csendességben,
Ott keresd a csillagát.

Mámor között és víg zajban
Lángézelem könnyen lobban;
De mi enghén ringat aztán:
„A hűség meg nagyon ritkán.“

Hány van, a ki könnyes szemmel,
Mint borongó felhő jár, kel
Fájdalmával egyedül,
És hirtelen kebelének
Víg harjai megzendülnek,
Erdő mező megcsendül?
Mint tavasszal a lány zefir,
Vagy ujjongást nemző szép hír,
Mely lángra gyújt meg hirtelen:
„Éléd lobban a szerelem.“

De hol csak a kéjvágy tombol,
S mámort les a sziv lángjából,
Hol úny a szenvedély;
S mihelyt a kór bíra fordul,
A gyónu szúr s néz csalárdul,
A hűség ott meg nem él.
A hűség, mint a bölcsesség,
Szív és észben egyszerre ég,
Szeress bár hűn és igazán,
„Hűség járát maga után.“

—r.—n.

A multból.

Irta: Sándor László.
(Folytatás és vége.)

Egy éve mult az öregösszony halálának és Mari még férjének sem szólt származása titkáról. Minek is szólt volna? — Oláh parasztnőnek lett nevelve, és nem érzette a különbséget, melyet a sors különös játéka teremtett az által, hogy a Dáray leányt egyszerű parasztnővé tette.

És mégis szomorúbb, komolyabb volt, mint valaha, pedig kis leányának egészsége is némileg javult s az elhalt jó öreg helyett is volt ismét egy szeretett öregjük. — Gavril atyja hozzájuk költözött.

A boldogság már-már visszatérni kezdett a kis család fészkebe, de egyszerre mintha megbánta volna a sors újabb jótetteit. — A rideg halált küldötte újból megkeseríteni a fiatal pár életét.

A javulófélben volt kis leány egyszerre ismét nehéz beteg lett s végre is egy jobb hazába költözött.

Eddig Mari volt a vigasztalhatatlan, most Gavril lett azzá. A szerepek megcserélődtek; most Marinak kellett vigasztalnia kétségbeesett férjét.

Saját bűja mellett is mindent elkövetett a fiatal asszony, hogy megszorodott férjébe lelket öntsön.

hogy tisztán lássa, mire vezet ily nagy és közérdekű dolgokban bármily lelkes, bármily hazafias, de szegény népet a „laisser faire“ és „laisser passer“ elvének olymért követése, miként ezt eddig tapasztalni lehet. Tisztán és világosan látván, erélyes kézzel, hathatós erővel legyen segélyére azoknak.

Mert ha az elől idézett nagyjelentőségű szavak mondásakor a decs-zilahai vasútra nézve találóan még azt is mondá: „A mia szében forgó vasutat illeti, oly vidékeket fog az átszelni, a melyek közlekedési tekintetben mindig egészen el voltak hanyagolva. A közgazdasági szempontokhoz hozzájárulitt a hadászati tekintet is.“ — úgy e szavakat legelső sorban a Székelyföldre alkalmazhatja legtalálókban.

Mert van-e az országnak még egy oly vidéke, mely gazdasági, ethnografiai és hadászati szempontból csak megközelítőleg is oly fontossággal bírna, mint a Székelyföld? Van-e közgazdasági tekintetben mégis oly szegény és elhanyagolt vidék, mint a Székelyföld ennek különösen keleti részei? Van-e vidéke az országnak, mely értelmesebb, jóratermettebb, szorgalmasabb s honszeretethez hívebb és honfiai áldozatokban bővelkedőbb népet adna a hazának, mint épen a Székelyföld? — S tekintve, hogy Ausztria-Magyarország a jelenlegi és még hosszú időkre kihatónak mutatkozó irányzatok szerint ellenségei által leghamarább és legvalószínűbben kelet és észak-kelet felől fog megtámadtatni, — van-e hadászati szempontból is a hazának még egy ehhez fogható fontos vidéke így vasút nélkül hagyva, mint ismét a Székelyföld?!

Stentori hangon jön mindenfelől a megrázó felelet, hogy — egy sincs!

E megrázó felelet által is figyelmeztetve a vitális érdekek iránt oly biztos és helyes érzéssel bíró miniszter, hát jöjjön, lásson és tegyen a hihetetlenül és érdemtelenül elhanyagolt Székelyföld érdekeiben is valamit. Mert jól tudhatja, hogy ha Erdély fellegvára Magyarországnak, úgy e fellegvárnak legerősebb és legmegbízhatóbb sziklabástyája a — Székelyföld. Az a sziklabástya ez, mely a Székelyföld nyugati széleitől Biharig terjedő oláhtengert ezredév óta gátolja a keleti, nagy oláhtengerrel való egyesülésben.

E szikla-sziget az, mely keleten a ma-

gyarságnak nemesak erős védbástyája, — hanem hatalmas előfoka volt mindig keleti missiójának is.

A kultura minden ágazatában olyannyira magáralhagyatott ezen hullámtól vert szigetnek jöjjön tehát segélyére a miniszter; s éles szemmel látva ottan a hazának elhanyagolt érdekeit, erélyes kézzel tegyen a székelyföldi vasútvállalat előmozdítása, s az ország védelmi állapotát is leginkább fokozó — centrifugal vasút kiépítése érdekében, nehogy azt a körülötte egyre áradó tenger alámosva, mégis összecsapjon fölötte, — mert „gutta cavat lapidem, non bis, sed saepe cadendo.“

LAPSZEMLE.

Országgyűlés.

Április 1-én a képviselőházban a véderő törvényjavaslat egészben letárgyalatott. A 62. §-nál Zay Adolf határozati javaslatot terjesztett be, melyben a büntető codexet sürgette meg. Ez a többség által elvetetett. A 63-ik §-nál Irányi Dániel azon módosítást adta be, hogy a ház tagjai ülészek alatt csakis a ház engedélyével legyenek behívhatók. E módosítás törvénybe nem vétetett fel, de a kormány ígéretet tett, hogy erről külön törvény útján még ez ülészekben gondoskodik. Módosításokat tettek még, — míg a 72-ik §-nál Kállay Zoltán, a 75-ik §-nál Mészleányi Lajos Lázár Árpád, de ezek közül csak a Kállay módosítása fogadtatott el, mely szerint az 1865-ben született katonakötelesek 1889-ben újonczállításra nem hivatnak fel.

Április 2-án Nagy Istvának a márczius 27-iki ülés alkalmával előterjesztett indítványára került a sor. Az indítványozón kívül Bolgár Ferencz, Madarász József, Helffy Ignác és gróf Apponyi az indítvány mellett, Münnich előadó és a honv. miniszter az ellen szólaltak fel, melyek után a többség az indítványnak nem adott helyet. Az indítványozók után jelentette az elnök, hogy a védelmi javaslat részletes tárgyalása véget ért.

Április 3-án a véderő törvény harmadszori felolvasása és megszavazása után három interpelláció lett előterjesztve. Ezek közül Kaas Ivor b. interpellációját említjük fel, ki a miniszterelnökhöz kérdést intézett „a választási czélokra adott költségekről vett reversálisok tárgyában.“ Kaas előadása szerint a kormánypárti Hock János választási czélokra 3000 forintot kapott, s ez összegből reverszálist kellett aláírnia, ha a pártot ellagyná. Ez képezte az interpelláció tárgyát. A miniszterelnök azonnal válaszolt, s e válaszában kijelentette, hogy ő nem adott Hock Jánosnak egy garast sem s így Hock neki sem adhatott reverszálist. Különbösen azt is kijelentette, hogy minden pártnak van törvényes választási költségekre kasszája. Irányi Dániel a függetlenségi párt nevében kijelentette, hogy ok választási czélokra annyit sem köl-

— Mari! az ég szerelmére, te a Dáray-kastély urának leánya vagy?!! Nem, nem oh! az lehetetlen! Istenem! nem hihetem, hogy ártatlanokat ily iszonyuan büntethess. Oh! mint borzadok még elgondolni is, hát még kimondani! Gábor! te saját testvéredet vetted nőül. A te neved Dáray Gábor! — — — — —

Iszonyu sikoltás reszkettette meg a levegőt. Mari halva terült el a padlón. Megölte a felfedezett titok borzalma.

Gábor örült módjára rohant az öreg oláhra. Borzasztó hangon követelte az öregtől, hogy szavait vonja vissza, s mert ez nem tette, fojtogatta őt. — Gávril iszonyu fellépése sem vehette rá az öreget, hogy elbeszélését megmátsa. A fojtogató kezek alatt utolsó nyögései a Dáray Gábor nevek voltak.

A zajra besiető szomszédok szeme elé iszonyu látvány tárult. Két halott felett Gávril remesen kaczagott. Elvette eszét a borzasztó izgalom. Siránkozó hangok megjegyezték, hogy igazat mondott Lucza. Az égi háboru nagyon nagy szerencsétlenséget jelentett.

De a tragédia indító okát soha sem tudták meg az emberek.

tenek, mint a mennyibe egy kisebb multság körül s így a függetlenségi pártra nem fogható rá, hogy a kormánypárthoz hasonlóan költsékezik.

Április 4-én Hock János Kaas Ivor báró interpellációjára személyes kérdés címén válaszolt. Előadta, hogy a miniszterelnöktől ő nem kapott pénzt, de kapott kerületi a szabadelvű párt központi végrehajtó bizottságától, s előadta, hogy reverszálist sem irt alá. Erre ismét Kaas szólalt fel s kijelentette, hogy neki Hock személyével nincs semmi baja, mert nem szalonkákra, hanem tigrisre vadász.

Ezután a vaskapu szabályozási költségeiről szóló javaslat vétetett tárgyalás alá, mely a Darányi Ignác, Helffy Ignác, Horánszky Nándor, Mudrony Soma, Thaly Kálmán és a közlekedésügyi miniszter hozzá szólása után egyhangulag megszavaztatott.

Április 5-én a ház rövid ülést tartott, melyen a kassa-oderbergi vasut elsőbbségi kölcsöneinek konvertálásáról, a Suez-esatorna ügyében kötött egyezmény beczikelyezéséről, a budapest-sarokszárhuzasi, a helice-kápolnai és a decs-zilahai vasutakról szóló javaslatok intézettek el.

Április 6-án a képviselőház elintézte a zárszámadás vizsgáló bizottságnak a Magyarország és horvát tartományok között 1886 évre eszközölt leszámolás tárgyában tett jelentését. Elintézte az 1885, 1886. évekre vonatkozó közözügyi számszámadási jelentést ugyesintén az 1887, 1888. évi közözügyekre a magyar korona országai által polólag fizetendő összegről szóló törvény javaslatot. Ezek után több kérvény felett döntött a ház és pedig vita nélkül a bizottság által hozott határozat értelmében. Ez ülésen terjesztetett a ház elé a mentelmi bizottságnak a Rohonczy-Shamorzil ügyre vonatkozó jelentése. A mentelmi bizottság Rohonczy mentelmi jogának felüszárlását ajánlja, miután a törvényszék megkereséséhez esatolt elővizsgálati iratokból az tűnik ki, hogy nevezett képviselő által oly tény követtetett el, mely bünvádi eljárás tárgyát képezi és zaklatás fele nem fogog.

Csikvármegye közigazgatási bizottságának üléséből.

Csikszerecs, 1889. Április 8.

Csikvármegye közigazgatási bizottsága mai nap tartotta meg Beeze Antal alispán elnöklété alatt havi rendes ülését, melynek folyamáról a következőket jegyeztük föl:

Az alispáni jelentés szerint márczius havában csakis az alispáni iktatóra beérkezett 687 ügydarab, miből elintéztetett 675, hátralékban maradt 12. Fegyelmi kereset egy községi bíró ellen rendeltetett el, közvagyon rendetlen kezeléséért. — Tüzeset 7 jelentetett be, összesen 2912 forint kárral. — Marhalevel-ürlap kiadatott 13,900, 15 napos útlevel 20, külföldre szóló útlevelet kért 1177 egycn.

A megyei árvaszéknél iktatóra érkezett 622 ügydarabból 598 nyert elintéztetést. Az árvapénztárba márczius havában 10,233 forint 33 krajár vétetett be, miből 4229 forint 11 krajár kiadatván, maradt a hó végén 6006 forint 22 krajár.

A megyei közegészségi viszonyok a múlt hónapban elég kedvezők voltak. Járványos betegség csak egy községben fordult elő, mégpedig Dánfalván a vörheny, hol 20 betegedési eset fordult elő, miből 8 halállal végződött.

A csikszerecsai közkórházban 63 beteg gyógykezeltetett, kik közül 31 elbocsáttatott, 30 pedig további ápolás alatt maradt.

A kir. adófelügyelő jelentése szerint az első évnegyedi 73,751 forint adótartozásból márczius végéig 52,959 forint folyt be, s így ezen évnegyedben az adófizetés eredménye a múlt év hasonló időszakában történt befizetési eredményénél 5476 forinttal kedvezőtlenebb. Hadmentességi díjakban a jelzett idő alatt 561 forint 22 krajár folyt be.

A kir. tanfelügyelő jelentése szerint az iskoláztatás márczius havában rendes folyamatban volt s csak kevés igazolatla mulasztás fordult elő.

A csikszerecsai kir. törvényszék területén lévő fogházak személyforgalma márcziusban 170 volt s ebből elítelt 154. Büntetés idejét kitöltötte 71, letartóztatva maradt 83. Vizsgálati fogságban volt 16, ezek közül szabadon bocsáttatott 8, maradt 8. Bünvádi feljelentés beérkezett 52.

A közlekedési viszonyok normalis állapotban voltak, kivéve egy-két esetet, midőn különösen a márczius első felében dühöngött hóviharak közle-

Ez a vigaszt nyújtani hivatott törekvés vonta le Mari származási titkáról az eddig elrejtő fátyolt.

Öröm közt és piruló arczezal beszélte férjének, hogy Isten jósága kárpótolni fogja a leányuk halálában ért veszteségért, mert ismét anyának érzi magát.

És hogy Gávrilt jobban megvigasztalja elbeszélé neki anyjának halálos óráján tett vallomását, s szeretettel tette hozzá, hogy születendő gyermeküknek majd visszaserzik a Dáray-vagyont, hisz Mari származását illetőleg az elsárgult abroszban is bizonyítékkal rendelkeznek.

Mari elbeszélésének kezdetén Gávril atyja szokásához híven csendesesen szundikált a tüzelő előtti kis széken, — nem is látszott figyelni gyermekeinek csendes beszédjére, de a Dáray névnek Mari ajkáról történt elhangzása figyelmessé tette a szunnyadó öregot.

Mari és férje nem vették észre a változást, melyet Gávril atyjában Mari elbeszélése okozott.

Az öreg felemelkedett ülőhelyzetéből; figyelmét megfeszítette és közömbös tekintete mind iszonyabb és iszonyabb jeleget öltött magára.

Végre a bizonyíték említésekor egész testében reszkettett s görcsösen kapaszkodott a tüzelő párkányába és borzalmasan kiáltott fel:

Csikszeredai piaczi árjegyzék.

Április 3-án.	
Buzza tiszta hektoliterje	5 frt — kr
" közepes "	4 " 75 "
Rozs "	3 " 50 "
Arpa "	3 " — "
Forókhruza "	5 " — "
Zab "	2 " — "
Őrösó "	15 " — "
Lenese "	10 " — "
Ózizulyka "	14 " — "
Óása "	16 " — "
Burgonya "	2 " 50 "
Marhahús kilogramm	— " 26 "
Sertéshús "	— " 40 "
Borbécsihús "	— " — "
ízalma mm.	— " 70 "
ízéna mm.	2 " 20 "
Ókór párja	250 " — "
Fehén párja	100 " — "
Faggygyertya kilogrammja	— " 60 "
Fűzifa kbm. (1 méter)	2 " — "
Málacx darabja	1 " — "
Lud	— " 80 "
Bárány	2 " — "
Sárke párja	— " 50 "
10 tojás	— " 14 "

Szerkesztői üzenetek:

V. M. Székely. Nem lehetünk Önnek egy véleményen a „Vers. mint jogi bizonyíték” ezimű soroknak természetét illetőleg. Papjainkat sokkal intelligensebb, józanabb és magabiztosabb gondolkodású embereknek ismerjük és tudjuk, semhogy a legkisebb czéltartozást is kiolvasni tudnának a kérdéses újságból, mivel az nem egyéb, mint érdekes közlemény, mely érdekelt nem abban találja, hogy egy esperesről van szó benne, hanem csupán abban, hogy akárhát a magyar igazságszolgáltatás közben egység, ki jogait holmi szerelmes versikék idézésével akarja megállapítani, s ki egy végrendelet érvényét egy semmit mondó gyenge verssel egy érvelésszamba nem vehető valamivel kívánja megdönteni. A közlemény ép oly kevésbé czéltartozó és a clerus meggyalázására ép oly kevésbé alkalmas, mintha nem egy esperesről, vagy egyáltalán papi személyről, hanem a társadalom bármelyik más tagjáról, például valamilyen állami tisztviselőről, katonatisztéről vagy bárki másról szólana. — Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: **Dr. BOCSKOR BÉLA.**

Főmunkatárs: **VITOS MÓZES.**

Kiadó: **GYÖRGYJAKAB MÁRTON.**

Sz. 243—1889.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Csikszeredai kir. törvényszék 4765—1886. számú végzése által Száva Lukáts csikszeredai lakos javára csikstaploczai Csedő László ellen 260 frt tőke, ennek 1882. évi május hó 15. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 40 frt 32 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 477 frtra becsült széna, sarju, lovak, kanczák, juhok, sertések és szekerekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 216. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Csikstaploczán Csedő László lakásán leendő eszközölsére 1889. évi április hó 18-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Csikszeredán, 1889-ik évi márczius hó 26. ik napján.

Gondos István,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 218—1889.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csikszeredai kir. járásbírószág 1886. évi 1694. 153. 491. 697. 3028. — 1887. évi 1163. 2208. és 1888. évi 44. számú végzése által Sárkány testvérek, Kaufmann és társa, Száva Lukáts, Müller Mihály, Singer és társa, ugy Deutsch Sándor javára, Hutter Pál és neje szül. Szabó Zsuzsánna csikszeredai lakosok ellen 212 frt 60 kr, 441 frt 50 kr, 375 frt, 307 frt 75 kr és 359 frt 88 kr s járulékaik erejéig elrendelt biztosítási és kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felülfoglalt és 935 frt 40 kr-ra becsült lovak, kocsik, veres és fehér borok, butorok, ágynemű, hámszerek, jégsekreány, hordók, fürdőkád sertés stbből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3055. és 632 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagy is Csikszeredán, Hutter Pálné lakásán leendő eszközölsére 1889-ik év április hó 24-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel olymegjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok kik a vételárra igényt tartanak, ebbeli igényüket az árverés megkezdése előtt bejelenteni.

Kelt Csikszeredán, 1889-ik évi márczius hó 29. ik napján.

Gondos István,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 4343—1888. tkvi.

III. Árverési hirdeteményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy gyergyóremetei Portik (Órás)-Lajos végrehajtó nak gyó.-remetei Varga Antal és Ádám végrehajtást szenvedők elleni 151 frt 68 kr tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a gyergyószentmiklósi kir. járásbírószág területe levő, a gyergyóremetei 229 és 246 sztkvi jegyzőkönyvben foglalt ingatlanokra az árverést 312 frt 53 kr-ban ezennel megállapított kiállítási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi június hó 5-ik napján délelötti 8 órakor Gyergyóremete község házá nál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási áron alól is eladatni fognak.

Árverezai szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzet ár folya-mal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az

1881. LX. t. cz. 107. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szálatalszerű elismervénynt átszolgáltatni.

Kelt Gyergyószentmiklóson, 1889. évi február hó 10. napján.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóságától.

Szacsvay Imre,
kir. aljárásbíró.

78. vhsz.—1889.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bécsi kereskedelmi cs. kir. törvényszék 198.863—1888. számú végzése által Tóth és Auner bécsi czég javára Csikszépvízi ifj. Dájbukát Antal ellen 271 frt 89 kr. tőke, ennek 1888. évi április hó 1. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 27 frt 01 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 609 frtra becsült lovak, tehenek, tulkok, borju, hámszer, kocsik, szekerek, szánok és sarjuból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 52—1889. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis Csik-Szépvízen ifj. Dájbukát Antal lakásán leendő eszközölsére 1889. évi április hó 20-ik napjának délelötti 2 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csikszeredán, 1889-ik évi április hó 26-ik napján.

Gondos István,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 1566—1889. ai.

Pályázati hirdetemény.

Csik-Szereda város rendőrkapitánya, betegség miatt állásáról lemondván, arra ezennel pályázatot nyitok, s felhívom mindazokat, kik azt elnyerni ohajtják, hogy rendesen felszerelt folyamodványukat legtovább folyó évi április 20-ig hozzám nyujtsák be.

Az állás javadalmazása törvény szerinti.

Csikszereda, 1889. márczius hó 18-án.

BECZE ANTAL,
alispán.

(3--3)

(7--20).

Költségvetés.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter urnak 53,888. számú tűzrendészeti kormányrendelete 8. §-ának teljesen megfelelő és több tűzoltó-egylet által ajánlott s több község által megrendelt

TŰZOLTÓ-FECSKENDŐK- és SZEREKRŐL:

1 drb. soproni Seltenhofer-féle két vagy négy kerekű 5., 14. vagy 15 számú fecskendő 10 c m henger-átmérő és előirt felszerelésekkel, u. m.: 4 méter szívó-tömlő és 6 méter vezető kender-tömlő, kulesok, harapófogók, olajozó kanna stb. apró felszerelésekkel	650 frt.
Külön rendelendő 60 méter, a magyar egységes csavarral ellátott I. minőségű kender-tömlő, 6 rézesavarral	117 frt.
1 drb. víz hordó kocsik, pirosra festve, vastengellyel, erősen vasalva, felszerelve 1 drb 300 lit. hordó, vasabroncsal és 1 drb 100 lit. káddal, belül vastag horganylemezzel béleelve	250 frt.
1 drb hordó és kád külön, esetleg a községek által felszerelendő szerkekre, pirosra festve 42 frt.	
2 drb 6 mtr hosszú tűzlétra, 2 végén vasalva, festett	30 frt.
2 drb csákány, aczélből, nyelezve és festve	7 frt.
2 drb tűzhorog, 7 méter hosszú nyéllel, festve	20 frt.
2 drb ék-alaku fejsze, aczélből, erős fokkal, nyéllel, festve	5 frt.
4 drb villa,	6 frt.
2 drb lámpás, földbe beszúrható, 3 mtr. magos rudon és kézi lámpásnak is használható	16 frt.
Fuvar Sopronból	54 frt.
Összesen	1155 frt.

Fentirt gyári árakból hajlandó vagyok tömeges megrendeléseknél 10% irva tíz százalékot engedni. Tekintettel arra, hogy a gyárosok rendeléseikkel tulajdonoson fel vannak halmozva; továbbá, hogy a magas kormányrendelet értelmében a szerkek beszerzésére nagyon rövid idő van hagyva; kérem becses megrendeléseket mielőbb nozzám beküldeni. — Levélbeni felajánlásra készséggel beutazom saját költséggel.

Riemer Ede, első székely gépraktár és „Soproni Seltenhofer Fr. fia” megbízottja.

Ebbeli megkeresésekért kérem Boltroz Ferencz urhoz Csik-Karcsfalván fordulni.